بسم الله الرحمن الرحیم

طرح عملیات سنگر گرم

کنشگری تبیینی فامیلی

فهرست مطالب

مقدمه ۲

فصل اول: مبانی نظری کنشگری خانوادگی ۲

کارکرد حیاتی خانواده در شرایط بحران : ۲

فصل دوم: کنش های عملیاتی در پنج محور ۳

محور اول: مدیریت عواطف و آرامش‌بخشی ۳

محور دوم: تبیین و بصیرت‌افزایی ۳

محور سوم: کنش عملی برای کاهش وابستگی به بیرون ۴

محور چهارم: آینده‌سازی و امیدآفرینی ۴

محور پنجم: تقویت باورهای دینی و معنوی ۵

ده مدل کنشگری طلایی برای شرایط بحرانی ۶

1. «خبر خوب»؛ پروژه راستی‌آزمایی روزانه ۶
2. «قهرمانان خانه»؛ توزیع عادلانه سختی‌ها ۶
3. «آشپزی آخرالزمانی»؛ تبدیل محدودیت به خلاقیت ۶
4. «شب‌های مقاومت»؛ روایتگری شفاهی ۶
5. «شمعدونی‌ها»؛ پروژه امید سبز ۶
6. «نذر انرژی»؛ همدلی در مصرف ۷
7. «کتاب صوتی خانواده»؛ تولید محتوای جایگزین ۷
8. «دفترچه خاطرات مقاومت» ۷
9. «ایستگاه صلواتی خانگی»؛ شکرگزاری جمعی ۷
10. «پروژه فردا»؛ برنامه‌ریزی برای پس از بحران ۷

روش‌های کاهش مقاومت و مخالفت در مخاطب ۸

تحلیل مصادیق عینی؛ تجربه تلخ کشورهای هدف آمریکا ۹

عراق؛ الگوی کامل دروغ‌پردازی و نابودی ۹

افغانستان؛ سراب ملت‌سازی ۱۰

کشور لیبی؛ از بهار عربی تا برده‌فروشی ۱۱

الگوی واحد آمریکا در کشورهای هدف ۱۲

اصول طلایی کنشگری مؤثر ۱۳

شاخص‌های موفقیت ۱۳

سخن آخر ۱۳

مقدمه

امروز در شرایطی قرار داریم که دشمن با جنگ نظامی و شناختی و عملیات روانی گسترده، به دنبال ایجاد ناامیدی، ترس و انفعال در خانواده‌های ایرانی است. هدف اصلی این جنگ، تغییر روایت‌ها، ایجاد شکاف بین نسل‌ها، بی‌اعتمادی به حاکمیت و نابودی امید به آینده وتجزیه کشور است. در چنین شرایطی، خانواده به عنوان کوچک‌ترین اما مهم‌ترین نهاد اجتماعی، می‌تواند به سنگر مقاومت تبدیل شود. آنچه مطالعه میکنید ، یک طرح جامع و عملیاتی برای کنشگری مؤثر در جمع‌های خانوادگی است؛ طرحی که با حداقل امکانات و در بدترین شرایط زیرساختی قابل اجراست.

فصل اول: مبانی نظری کنشگری خانوادگی

برای ورود به بحث، ابتدا باید بدانیم جنگ شناختی چیست و خانواده چه کارکردهایی در برابر آن دارد. جنگ شناختی به معنای تأثیرگذاری بر باورها، نگرش‌ها، احساسات و تصمیم‌های یک جامعه بدون درگیری فیزیکی مستقیم است. در این جنگ، رسانه‌ها و فضای مجازی به جای سلاح، گلوله شایعه و ناامیدی را در دل خانواده‌ها نشانه می‌روند.

کارکرد حیاتی خانواده در شرایط بحران :

۱- سنگر عاطفی است؛ جایی که اعضا می‌توانند هیجانات منفی خود را تخلیه کنند و آرامش بگیرند.

۲-پناهگاه شناختی است؛ محلی برای راستی‌آزمایی اخبار و شبهات.

۳-کارخانه امیدسازی است؛ جایی که امید نه تزریق، که تولید می‌شود.

۴-شبکه پشتیبان است که سختی‌ها را عادلانه توزیع کرده و بار روانی را کاهش می‌دهد.

فصل دوم: کنش های عملیاتی در پنج محور

محور اول: مدیریت عواطف و آرامش‌بخشی

۱. تشکیل جلسات همدلی روزانه است. هر شب بعد از شام، به مدت پانزده دقیقه و بدون حضور گوشی موبایل، اعضای خانواده دور هم جمع می‌شوند و هرکس یک رویداد مثبت از آن روز را می‌گوید. اگر کسی رویداد مثبتی نداشت، یک آرزو برای فردا می‌گوید. این جلسات نگاه مثبت را تقویت و هیجانات منفی را تخلیه می‌کند.

۲. پرهیز از انتقال استرس به کودکان است. والدین باید یک کلمه رمز بین خود تعیین کنند تا هر وقت قصد داشتند درباره اخبار نگران‌کننده صحبت کنند، آن کلمه را بگویند و بحث را به زمان خواب کودکان یا به فضای امن دیگری موکول کنند. همچنین باید لحن و زبان بدن خود را در حضور کودکان کنترل کنند.

۳. همیاری در کارهای منزل است. یک نقشه از کارهای خانه تهیه کنید و هر کار را با یک رنگ مشخص کنید. هر روز صبح، هر عضو خانواده کار خود را انتخاب کند و در پایان هفته، یک جشن همیاری با یک خوراکی ساده برگزار کنید. این کار حس مسئولیت و همبستگی را افزایش می‌دهد.

۴. تقویت ارتباط با اقوام است. یک تقویم ارتباطی تهیه کنید و هر شب با یکی از اقوام تماس بگیرید. کودکان را در این تماس‌ها مشارکت دهید؛ مثلاً نقاشی‌هایشان را نشان دهند یا خاطره تعریف کنند. این کار به بزرگترهای فامیل هم آرامش می‌دهد.

محور دوم: تبیین و بصیرت‌افزایی

۱. خواندن وصیت‌نامه امام خمینی و رهبر شهید امام خامنه ای است. یک شب جمعه، بخش کوتاهی از وصیت‌نامه امام خمینی (ره) یا نامه رهبر انقلاب به جوانان غرب را انتخاب کنید. یک نفر با صدای بلند بخواند و بعد خانواده درباره یک جمله محوری آن گفتگو کنند. سؤال کلیدی این است: «این جمله امروز چه کاربردی برای ما دارد؟

۲. بیان خاطرات مقاومت تاریخی است. از بزرگترها بخواهید خاطرات واقعی روزهای سخت گذشته را تعریف کنند؛ جنگ، تحریم، بمباران. اما فقط از سختی‌ها نگویند، از شوخی‌ها و لبخندهای آن روزها هم بگویند. این خاطرات نشان می‌دهد که سختی‌ها گذراست و ملت ایران بارها از این گردنه‌ها عبور کرده است.

۳. تحلیل رسانه‌ای هوشمندانه است. این کنش سه مرحله دارد. مرحله تشخیص: منبع خبر را بررسی کنید، تاریخ عکس یا فیلم را چک کنید، ببینید آیا خبر احساسات شما را هدف گرفته است. مرحله بررسی: با هم در سایت‌های معتبر جستجو کنید و از چند منبع مختلف مقایسه کنید. مرحله اقدام: اگر شایعه بود، یک نقض خبر بنویسید و در گروه‌های فامیل منتشر کنید. اگر خبر درست بود، راهکار مقابله با آن را پیدا کنید.

۴. شب شعر یا خاطره‌گویی ملی است. یک شب را به عنوان «شب حماسه‌ها» نامگذاری کنید. هرکس یک شعر حماسی از فردوسی، حافظ یا سپیده کاشانی بلد است، بخواند. یا از عملیات‌های دفاع مقدس مثل بیت‌المقدس و آزادسازی خرمشهر خاطره بگوید.

محور سوم: کنش عملی برای کاهش وابستگی به بیرون

۱. آموزش مهارت‌های خودکفایی است. مثل : مهارتهای فوری درمانی و اورژانسی ، تعمیرات ساده برق مثل تعویض پریز و لامپ ،آشپزی اضطراری و کنسروسازی. پدرها و مادرها مهارت‌های خود را به نوجوانان منتقل کنند.

۲. مدیریت مصرف و صرفه‌جویی است. این کار را به بازی تبدیل کنید. یک کارت امتیاز برای هر عضو تهیه کنید. موارد امتیاز: خاموش کردن چراغ اضافه، بستن شیر آب، مصرف بهینه گاز. هر شب امتیازها جمع شود و در پایان هفته به نفر برنده یک جایزه کوچک بدهید. به کودکان یاد دهید صرفه‌جویی یعنی عاقلانه مصرف کردن، نه محرومیت.

۳. کمک به همسایگان است. یک نقشه از محله تهیه کنید و خانواده‌های نیازمند را شناسایی کنید: سالمندان، بیماران، زنان سرپرست خانوار. هر هفته یک وعده غذای ساده برایشان ببرید. اگر توان مالی ندارید، کمک در خرید، تعمیرات یا حتی یک تماس تلفنی دلجویی می‌تواند مؤثر باشد. کمک ناشناس لذت بیشتری دارد.

۴. ایجاد کتابخانه یا فیلمخانه خانگی است. همه اعضا کتاب‌ها و فیلم‌های خوب خود را جمع کنند و یک قفسه را به «کتابخانه خانواده» اختصاص دهند. هر جمعه یک فیلم مثل «اخراجی‌ها»، «موقعیت مهدی» یا «تنگه ابوقریب» را با هم ببینند و بعد پانزده دقیقه درباره آن گفتگو کنند.

محور چهارم: آینده‌سازی و امیدآفرینی

۱. گفتگو درباره آینده ایران است. هر ماه یک شب را به «آینده‌پژوهی» اختصاص دهید. سؤالاتی مثل اینها را مطرح کنید: ایران ده سال دیگر چگونه جایی است؟ تو دوست داری چه نقشی در آینده ایران داشته باشی؟ اگر وزیر شدی، اولین کاری که می‌کنی چیست؟ آرزوهای بچه‌ها را جدی بگیرید و تشویق کنید

۲. نام‌گذاری فرزندان تازه متولد شده است. اگر در فامیل نوزادی به دنیا آمد، یک جلسه مشاوره نام برگزار کنید. اسامی ایرانی–اسلامی مثل ایران، کیان، مهراد، آوای، حاج قاسم را پیشنهاد دهید و درباره معنی اسم‌ها و شخصیت‌های تاریخی توضیح دهید. هرگز اسامی دیگر را تحقیر نکنید، بلکه جایگزین محترمانه ارائه دهید.

۳. کاشت نهال یا گل یا درخت بالاخص روز درختکاری جهت یادبود رهبر شهید . این پروژه را «امید سبز» نامگذاری کنید. هر عضو خانواده یک گلدان یا لیوان پلاستیکی بردارد و یک دانه ساده مثل ریحان، تربچه یا حتی هسته پرتقال بکارد. روی گلدان اسم بگذارد: «امید»، «فردا»، «ایران»، «نصر». هر روز رشد آن را تماشا کنند و ثبت کنند. در شرایطی که همه چیز در حال ویرانی به نظر می‌رسد، دیدن رشد یک گیاه قوی‌ترین نماد امید است.

۴. ثبت وقایع روزانه در قالب خاطره‌نویسی جمعی است. یک دفترچه با عنوان «خاطرات روزهای مقاومت» تهیه کنید. هر شب یکی از اعضا به نوبت یک پاراگراف درباره آن روز بنویسد: چه سختی‌ای کشیدیم، چه کار کوچکی انجام دادیم که به هم قوت قلب بدهد، چه امیدی داشتیم. گاهی نقاشی یا عکس هم بچسبانید. در پایان هر ماه، دور هم جمع شوید و خاطرات را بخوانید. این دفترچه در آینده سندی از عبور یک خانواده از بحران بزرگ خواهد بود.

محور پنجم: تقویت باورهای دینی و معنوی

۱. خواندن دسته‌جمعی دعای فرج است. هر پنج‌شنبه شب، بعد از نماز مغرب، همه اعضا وضو بگیرند و دور هم بنشینند. یک نفر دعای فرج را بخواند و بقیه آمین بگویند. بعد برای سلامتی مردم ایران و ظهور امام زمان (عج) دعا کنند. اگر کسی حوصله نداشت، فقط حضور داشته باشد. اجبار ممنوع است.

۲. برگزاری مراسم به یاد شهدای جدید است. اگر در شهر تشییع شهیدی است، خانواده یک دسته گل تهیه کند و پدر یا پسر بزرگ به نمایندگی از خانواده در مراسم حاضر شود. بقیه اعضا در خانه فاتحه بخوانند و درباره زندگی و راه شهید گفتگو کنند.

۳. گفتگو از مهدویت و آینده روشن است. یک شب را به این موضوع اختصاص دهید. از کودکان بپرسید: به نظر شما دنیا بعد از ظهور چگونه می‌شود؟ ما الان چه وظیفه‌ای داریم؟ تأکید کنید که سختی‌ها تمام می‌شود و دنیای خوبی در راه است.

۴. نماز جماعت در خانه است. حتی اگر دو نفر هستید، نمازهای یومیه را به جماعت بخوانید. پدر یا مادر امام جماعت شود و بعد از نماز دسته‌جمعی دعا کنید. اگر نوجوانی نماز نمی‌خواند، او را مجبور نکنید، اما فضای نماز را آرام و دلنشین نگه دارید.

۵. تقویت نگاه توحیدی : خدای متعال مدافع انسانهای مومن و جبهه حق هست و وعده قطعی به نصرت ویاری و حمایت و پیروزی داده است . او خدای مهربان و قدرتمند و حی و قیوم و توانا و بینا و شنواست .

۶. توسل به اهل البیت و تلاوت قران . اهل البیت همیشه همراه ما هستند وامام زمان عج نسبت به ما نه نتنها بی تفاوت نیستند بلکه حامی و فرماندهی میکنند.

ده مدل کنشگری طلایی برای شرایط بحرانی

حال به شرایطی فکر کنید که زیرساخت‌ها قطع شده، برق نیست، گاز نیست، اینترنت نیست و محدودیت‌های شدید معیشتی داریم. در این شرایط چه کنیم؟

۱. «خبر خوب»؛ پروژه راستی‌آزمایی روزانه

هر شب پانزده دقیقه دور هم جمع شوید. هرکس یک خبری که در فضای مجازی دیده را مطرح کند. با هم بررسی کنید: منبع خبر معتبر است؟ عکس قدیمی نیست؟ هدفش ترساندن مردم نیست؟ این مدل سواد رسانه‌ای را در خانواده نهادینه می‌کند. در قطع اینترنت هم قابل اجراست: خاطرات شایعات گذشته را مرور کنید و تحلیل کنید چرا دروغ بودند.

۲. «قهرمانان خانه»؛ توزیع عادلانه سختی‌ها

وقتی برق قطع است، هر شب یک نفر مسئول سرگرمی‌سازی شود. با قصه، معما، بازی‌های بدون برق، فضای خانه را زنده نگه دارد. سختی وقتی طاقت‌فرسا می‌شود که ناعادلانه باشد. وقتی همه با هم تقسیم می‌کنیم، تاب‌آوری چند برابر می‌شود.

۳. «آشپزی آخرالزمانی»؛ تبدیل محدودیت به خلاقیت

وقتی مواد غذایی محدود است، مسابقه آشپزی با کمترین امکانات برگزار کنید. با نان خشک، کنسرو، سیب‌زمینی چه غذاهایی می‌توان درست کرد؟ شایع‌ترین شبهه دشمن این است: «زندگی متوقف می‌شود، از گرسنگی می‌میرید.» این مدل عملاً نشان می‌دهد خلاقیت ایرانی حرف اول را می‌زند.

۴. «شب‌های مقاومت»؛ روایتگری شفاهی

یک شب در میان، بزرگترها خاطرات روزهای سخت گذشته را تعریف کنند. نه فقط از سختی‌ها، که از شوخی‌ها و امیدها. دشمن می‌گوید: «این بار با گذشته فرق می‌کند، این بار نابودی است.» اما روایت‌های تاریخی نشان می‌دهد که ملت ایران بارها از این گردنه‌ها عبور کرده است.

۵. «شمعدونی‌ها»؛ پروژه امید سبز

هر عضو یک گلدان یا لیوان بردارد و یک دانه بکارد. اسم بگذارد: «امید»، «فردا»، «ایران». هر روز رشدش را تماشا کند. در شرایطی که همه چیز در حال ویرانی به نظر می‌رسد، دیدن رشد یک گیاه، قوی‌ترین نماد امید است.

۶. «نذر انرژی»؛ همدلی در مصرف

وقتی گاز یا برق محدود است، یک وعده غذا را با همسایه نیازمند تقسیم کنید. یک سطل آب برای آبیاری درخت کوچه بگذارید. دشمن با شبهه «مسئولان به فکر شما نیستند» می‌خواهد انزوا ایجاد کند. این مدل مسئولیت متقابل اجتماعی را فعال می‌کند.

۷. «کتاب صوتی خانواده»؛ تولید محتوای جایگزین

نوجوانی که صدای خوبی دارد، با گوشی کتاب‌های امیدبخش یا اشعار حماسی را بخواند و ضبط کند. وقتی اینترنت قطع است، این فایل‌ها را برای اعضای خانواده پخش کنید. محتوای مفید جایگزین محتوای مسموم می‌شود.

۸. «دفترچه خاطرات مقاومت»

یک دفترچه ساده که هر شب یکی از اعضا یک خط درباره آن روز بنویسد: امروز چه سختی‌ای کشیدیم؟ چه کار کوچکی انجام دادیم که به هم قوت قلب بدهد؟ چه امیدی داشتیم؟ در آینده، این دفترچه سندی می‌شود از عبور یک خانواده از یک بحران بزرگ.

۹. «ایستگاه صلواتی خانگی»؛ شکرگزاری جمعی

هر روز که از یک بحران کوچک عبور می‌کنید، مثلاً برگشتن آب بعد از شش ساعت قطعی، یک شکلات یا خرما بین اعضا پخش کنید و بگویید: «خدایا شکر که دوباره به هم رسیدیم.» تمرکز بر نعمت‌های موجود به جای کمبودها، بزرگ‌ترین منبع امید است.

۱۰. «پروژه فردا»؛ برنامه‌ریزی برای پس از بحران

هر هفته یک بار درباره روزهایی که این بحران تمام می‌شود حرف بزنید. اولین کاری که می‌کنیم چیست؟ کجا می‌رویم؟ چه جشنی می‌گیریم؟ دشمن می‌گوید «آینده‌ای نیست». این پروژه، آینده را در ذهن خانواده زنده می‌کند.

روش‌های کاهش مقاومت و مخالفت در مخاطب

همه این کنش‌ها را که گفتیم، ممکن است با مقاومت اعضای خانواده مواجه شویم. چند اصل مهم را باید به خاطر بسپاریم.

۱) همدلی اولیه. هیچ‌گاه با جمله «تو اشتباه می‌کنی» شروع نکنید. بگویید: «شاید حق با تو باشه، ولی بیا این راه رو هم امتحان کنیم، اگه دوست نداشتی ادامه نمی‌دیم«.

۲) عدم تحمیل. حق انتخاب و خروج آزادانه بدهید. اگر کسی حوصله ندارد، فقط حضور فیزیکی‌اش کافی است.

۳) کاهش توقع. با پیشنهادهای کوچک و کوتاه شروع کنید. به جای یک ساعت جلسه همدلی، بگویید «فقط پنج دقیقه بشین چایی بخور.«

۴) ایجاد جذابیت. کنش‌ها را به بازی و مسابقه تبدیل کنید. صرفه‌جویی را با کارت امتیاز و جایزه هفتگی همراه کنید.

۵) الگوسازی. خودتان عمل کنید. بچه‌ها از رفتار شما یاد می‌گیرند، نه از حرف‌هایتان.

۶) وقتی کسی می‌گوید «این حرف‌ها فایده نداره»، می‌گوییم: «حق با توئه، اگه حوصله نداری فقط ۵ دقیقه بشین چایی بخور، بعد برو.»

۷) وقتی می‌گوید «آینده‌ای نیست»، می‌گوییم: «بیا فرض کن ۱۰ سال دیگه وزیر شدی، اولین کاری که می‌کنی چیه؟»

۸) وقتی می‌گوید «من حوصله دعا ندارم»، می‌گوییم: «اشکال نداره، تو همونجا باش، ما می‌خونیم تو فقط به چیزای خوب فکر کن.»

۹) وقتی می‌گوید «به ما چه، هرکی خودش»، می‌گوییم: «یادته فلان روز همسایه به ما کمک کرد؟ حالا نوبت ماست«.

تحلیل مصادیق عینی؛ تجربه تلخ کشورهای هدف آمریکا

برای پاسخ به شبهه که «آمریکا می‌خواهد ایران را آباد کند و قصد کمک رسانی به مردم را دارد و با مردم ایران دشمنی ندارد و ....»، نیاز به مرور تجربه کشورهایی داریم که هدف مشابه قرار گرفتند.

عراق؛ الگوی کامل دروغ‌پردازی و نابودی

آمریکا در سال ۲۰۰۳ با بهانه ۱- وجود سلاح‌های کشتار جمعی و ۲-ارتباط با القاعده با وعده های دموکراسی با ثبات، آزادی و رفاه به این کشور حمله کرد اما واقعیت چه شد؟

۱. طبق گزارش مؤسسه بریتانیاییORB ، تعداد کشته‌های حمله به عراق بیش از یک میلیون نفر است.
۲. نرخ معلولیت ناشی از جنگ حدود ۵۶ درصد برآورد می‌شود. آمریکا ۲۴۰ تن اورانیوم ضعیف‌شده در عراق استفاده کرد که نتیجه آن نقص نوزادان در دهه‌های آینده است.
۳. بین ۲۵۰ هزار تا یک میلیون عراقی مفقود شده‌اند.
۴. نزدیک ۵۰۰ هزار کودک زیر ۵ سال نیز در اثر تحریم‌های ظالمانه جان باختند.
۵. تخریب زیرساخت‌ها در حملات هوایی:
۶. ۹۲ درصد ظرفیت نیروگاه‌های تولید برق ملی
۷. ۸۰ درصد ظرفیت پالایشگاه‌ها
۸. تمامی مراکز مخابراتی
۹. پل‌های استراتژیک نابود شدند
۱۰. تخریب سیستم‌های پمپاژ و تصفیه آب باعث شد آب خام وارد منابع مصرفی شود و بیماری‌هایی مثل وبا، حصبه و اسهال خونی به صورت اپیدمی گسترش یابد.
۱۱. هم‌اکنون بیش از ۲۷۰۰ کیلومتر مربع از خاک عراق به مین و مواد منفجره آلوده است.
۱۲. غارت اقتصادی درامدهای نفتی عراق توسط امریکا و عراق برای دریافت پول فروش نفت خود باید از آمریکا درخواست انتقال دلار کند.
۱۳. شرکت هالیبرتون که دیک چنی پیش از ریاست‌جمهوری مدیرعامل آن بود، قراردادهای ده‌ها میلیارد دلاری بدون مناقصه دریافت کرد.مثلا یک مورد: برای محموله‌ای به ارزش واقعی ۸۲ هزار دلار، ۲۷.۵ میلیون دلار فاکتور صادر کرد. بازرس ویژه آمریکا اعلام کرد از ۵۳ تا ۶۰ میلیارد دلار بودجه بازسازی، حداقل ۸ میلیارد دلار مستقیماً در اثر تقلب و فساد ناپدید شده است.

افغانستان؛ سراب ملت‌سازی

آمریکا در سال ۲۰۰۱ با **بهانه** از بین بردن پایگاه القاعده وارد افغانستان شد.

با وعده های ملت‌سازی، دولت دموکراتیک و ارتش قدرتمند ملی داد.

نتیجه چه شد؟

۱. نزدیک ۲۵۰ هزار کشته
۲. ۸۰ درصد بزرگسالان دارای درجاتی از معلولیت
۳. ۶.۳ میلیون آواره که ۲.۷ میلیون نفرشان به کشورهای دیگر پناهنده شدند.
۴. از سال ۲۰۲۲ تاکنون بیش از ۱۳ هزار کودک بر اثر سوءتغذیه جان باخته‌اند.
۵. سال ۲۰۲۴، ۲۳.۷ میلیون افغان به شدت به کمک‌های بشردوستانه نیاز پیدا کردند.
۶. غارت اقتصادی افغانستان : معادنی به ارزش ۱ تا ۳ تریلیون دلار از جمله معادن لیتیوم .سازمان زمین‌شناسی آمریکا با صرف میلیون‌ها دلار، به نقشه‌برداری دقیق از این معادن پرداخت و از افغانستان به عنوان «عربستان لیتیوم» یاد کرد. اما از ۳۱۶ میلیون دلار قرارداد بررسی شده، ۷۸ درصد پروژه‌ها کاملاً یا تا حد زیادی شکست خوردند و حتی یک قرارداد استخراج قانونی به نفع دولت افغانستان امضا نشد.

کشور لیبی؛ از بهار عربی تا برده‌فروشی

لیبی در سال ۲۰۱۱ با بهانه جلوگیری از قتل‌عام مردم بنغازی هدف حمله ناتو قرار گرفت. بهانه به سرعت به «تغییر رژیم» تغییر یافت.

نتیجه چی شد؟

۱. فروپاشی کامل دولت
۲. جنگ داخلی طولانی
۳. دوپاره شدن کشور
۴. پناهگاه شبه‌نظامیان و قاچاقچیان
۵. ظهور بازار برده‌فروشی.
۶. سرقت بیش از ۱۴۳ تن طلا از خزانه بانک مرکزی لیبی در روزهای سقوط به سرقت رفت.
۷. مسدود شدن ۱۵۰ میلیارد دلار دارایی خارجی لیبی که بیش از ده سال بعد هم آزاد نشد.
۸. بمباران کردن پروژه عظیم «رودخانه دست‌ساز بزرگ» که تامین کننده ۷۰ درصد آب شرب جمعیت
۹. ویران کردن کامل کارخانه لوله‌سازی شهر برقه که تنها تأمین‌کننده قطعات یدکی این شبکه بود، با ادعای دروغین وجود راکت

الگوی واحد آمریکا در کشورهای هدف

اگر این سه تجربه را کنار هم بگذاریم، یک الگوی واحد می‌بینیم:

۱. بهانه دروغین (سلاح کشتار جمعی، حقوق بشر، دموکراسی)
۲. حمله و اشغال نظامی
۳. تخریب سیستماتیک زیرساخت‌ها
۴. غارت منابع طبیعی و اقتصادی
۵. ایجاد وابستگی مالی دائمی
۶. واگذاری به گروه‌های نیابتی
۷. بی‌ثباتی ماندگار

این است معنای واقعی «آبادانی» به سبک آمریکا

اصول طلایی کنشگری مؤثر

۱. صبور بودن است، انتظار تغییر فوری نداشته باشید
۲. خلاق بودن است، ایده‌ها را با شرایط خانواده تطبیق می‌دهد.
۳. الهام‌بخش بودن است، خودش عمل می‌کند.
۴. شنونده بودن است، ابتدا می‌شنود بعد پیشنهاد می‌دهد.
۵. منعطف بودن است، در صورت مقاومت روش را عوض می‌کند نه هدف را.
۶. کنش‌ها باید پایدار باشند، یعنی در بلندمدت قابل اجرا باشد .
۷. خودجوش باشند، یعنی نیاز به نظارت بیرونی نداشته باشند.
۸. کم‌هزینه باشند، یعنی با حداقل امکانات قابل انجام باشد.
۹. امیدآفرینی عملی داشته باشند، یعنی امید را در عمل نشان دهند، نه در شعار.
۱۰. مشارکت‌طلبانه باشند، یعنی همه اعضای خانواده در آن نقش فعال داشته باشند

شاخص‌های موفقیت

۱. کاهش اضطراب و استرس در اعضای خانواده
۲. افزایش مشارکت داوطلبانه در کنش‌ها
۳. کاهش باورپذیری شایعات
۴. افزایش گفتگوهای امیدبخش
۵. تقویت همبستگی خانوادگی در بحران‌ها.

سخن آخر

قوی‌ترین سپر در برابر جنگ روانی دشمن، «خانواده آگاه و فعال» است. کنش‌های کوچک و مداوم، وقتی به عادت جمعی تبدیل شوند، تمدن‌ساز خواهند بود. این طرح را نه به عنوان یک برنامه موقت، که به مثابه سبک زندگی مقاومت به کار بندید. فراموش نکنیم که در همه این کنش‌ها، هیچ‌کس منفعل نیست. هر عضو خانواده یک نقش فعال دارد. این حس «ما می‌توانیم»، قوی‌ترین سپر در برابر جنگ روانی دشمن است.